

[Justitsministeren.]

stadsområdet kan det oplyses, at strukturudvalget vedrørende politiet netop har afgivet en betænkning om politikredsinddelingen i hovedstadsområdet og herunder har peget på en bedre tilrettelæggelse af polititjenesten i dette område.

Af *Kurt Hansen* (VS) til ministeren for udenrigsøkonomi (16/6 75):

„Vil ministeren i EFs Ministerråd tage initiativ til, at de gældende EF-regler om udbetaling af arbejdsløshedsunderstøttelse bliver overholdt inden for hele EF?“

(Spm. nr. 222).

Begrundelse.

Af oplysninger fra den danske ambassade i Frankrig fremgår det, at det ikke er ambassaden ubekendt, at de franske arbejdsformidlingskontorer ikke kender gældende EF-regler om arbejdsløshedsunderstøttelse.

Derfor er det sket, at arbejdsformidlingerne har afvist danske understøttelsesberettigede arbejdere.

Minister for udenrigsøkonomi *Ivar Nørgaards* svar (20/6 75):

I medfør af Romtraktatens art. 48-51 har de ni EF-lande indført regler, som skal sikre dels den frie bevægelighed af arbejdskraft inden for EF, dels den sociale sikring af de vandrende EF-arbejdstagere. De vigtigste af de gældende regler herom er indeholdt i EF-forordningerne 1612/68 og 1408/71.

Reglerne åbner bl. a. mulighed for, at en dansk arbejdsløs, som i 4 uger har stået til rådighed for arbejdsformidlingen her i landet, på visse nærmere betingelser kan rejse til et af de øvrige lande for at søge arbejde dér. Den pågældende skal senest 7 dage efter at være afmeldt hos den danske arbejdsformidling tilmelde sig arbejdsformidlingen i det nye land og vil herefter i en periode på maksimalt 3 måneder kunne få udbetalt den understøttelse, som han ville være berettiget til i Danmark. Den udenlandske arbejdsløshedskasses udgifter hertil refunderes af den pågældende danske arbejdsløshedskasse.

De nævnte forordninger indeholder endvidere en række regler om sammenlægning af beskæftigelsesperioder i forskellige medlemslande m. v., der bl. a. har til formål at sikre, at en arbejder, som bliver arbejdsløs kort

efter at have fået arbejde i et andet land, kan få arbejdsløshedsunderstøttelse, selv om han kun har været beskæftiget i det pågældende land i en kortere periode end den, der kræves for at opnå understøttelse efter de stedlige regler.

Det ligger i sagens natur, at disse EF-regler er ret komplicerede, og at deres administration og fortolkning jævnligt vil give anledning til en række såvel praktiske som juridiske problemer. Med henblik på at sikre en ensartet praksis samt for i øvrigt at kunne drøfte konkrete tvivlsspørgsmål er der da også i medfør af forordning 1408/71 nedsat en „administrativ kommission for social sikring af vandrende arbejdstagere“, bestående af en regeringsrepræsentant fra hvert land.

Vedrørende den konkrete sag, der er baggrund for hr. Kurt Hansens spørgsmål, kan jeg oplyse, at den for øjeblikket behandles i arbejdsdirektoratet. Såfremt det efter en nærmere gennemgang eventuelt måtte vise sig, at gældende regler ikke er blevet fulgt, skal jeg foranledige, at sagen bliver rejst fra dansk side i rette EF-forum, hvilket vil sige den førnævnte administrative kommission.

Der kan i øvrigt være grund til atter at understrege, at det er klogt, inden man rejser til udlandet for at søge arbejde, at kontakte de hjemlige myndigheder, især arbejdsformidlingskontoret, for at sætte sig ind i de gældende regler. Desuden bør man nok indstille sig på, at de lokale arbejdsmarkedsmyndigheder i det land, man rejser til, ikke altid vil kunne give svar på rede hånd, men først lige må undersøge de ofte komplicerede regler. Om nødvendigt vil danskere naturligvis altid kunne henvende sig til nærmeste danske ambassade eller konsulat med henblik på at lette kontakten med de lokale myndigheder.

Af *Camre* (S) til udenrigsministeren (17/6 75):

„Finder ministeren nogen mulighed for danske initiativer gennem internationale organisationer, der kan støtte en demokratisk udvikling i Portugal?“

(Spm. nr. 223).

Begrundelse.

Gennem et halvt århundrede har Portugal politiske og samfundsmæssige udvikling